

ger i de Egne; hvor Stiftstidenderne ikke ere tilstrækkelig udbredte. Man har sagt, at dette var det haardt Indgreb i Stiftstidendernes Nødtigheder. Sag mine Herrer! men da man ikke tør påaastaa, at det er nogen juridisk Ret, falder dette jo bort, og saa siger jeg: Naar man er i en saaa vænkelig Stilling, som Stiftstidendernes Giere her ere, saa maa man være glad ved, at der gives dem Noget for Noget; eller Noget for noget Andet, som er dem det Vigtigste. Jeg vil dernæst lige over for den Indvending, der blev anført mod vort Forslag, at det paa en Maade gjorde Stiftstidende Giere til en Slags Kommissionær; for de lokale Blade, som Ministeren valgte, sige, at den ærede Ordfører jo allerede har vist, at det ikke behøver at have en saadan Stikfælde. Den ærede Ordfører har sagt, at da det er Ministeren, som skal ordne dette Forhold, bliver det meget let for ham at ordne det paa en saadan Maade, at hele dette Mellemmandsværk for Stiftstidenderne falder bort, idet han i sin offentlige Kundgjørelse nærmere bestemmer, til hvilke Blade Besjendtgjørelserne i vedkommende Kreds blive at indsende. Jeg vil altsaa sige: Forsaavidt vort Forslag bliver vedtaget, og der i saa Henseende skal være Tvivl med Hensyn til den heldige Form, da er dette jo Noget, der kan forandres ved 3die Behandling. Jeg tror imidlertid ikke, at det behøves, saaledes som den ærede Ordfører allerede har gjort opmærksom paa; men jeg har ikke Noget imod, at det paa en noget forandret Form, som maatte fjerne den Betænkelighed, der er opstaaet hos ærede Medlemmer, som i Dvrigt ønske, at Stiftstidenderne ikke skulle komme i en altsfor uheldig Stilling. Der er dernæst sagt som Indvending mod vort Forslag, at det ikke gif ind paa Ordningen af disse Kredse paa een Gang; men efterhaanden, nemlig naar man opfatter den nye Ordning for Stifternes Vedkommende, indtil Stiftstidendernes Privilegium udløb; men har dette saa stor Betydning, mine Herrer! navnlig naar man ser Sagen fra deres Side, som have villet, at der skal være saa mange smaa Tidender satte i Stedet for Stiftstidenderne? Med Hensyn dertil maa det dog ogsaa erkendes, at

slige Klager kunne komme frem, ikke paa een Gang; men efterhaanden, og Ministeren maa altsaa til forskjelligge Tider gribe ind i denne Sag, og ordne den, og kan ikke komme til at gjøre det paa een Gang. Hvormange af disse smaa Blade rundt om i Rigsstæderne er der ikke, som ikke ere i Stand til at holde sig ret længe? Vi have jo f. Ex. set, at der i flere af disse Rigsstæder er opstaaet Blade, som meget snart igjen ere gaaede til Grunde, saa at det forekommer mig, at den Indvending mod vort Forslag, at det ikke er Samtidighed i Ordningen, ikke er nogen væsentlig Anke fra deres Side, som mene, at denne Sag i det Hele skal beordnes for meget smaa Kredse. Jeg mener, at hvis der er nogen Sandhed i de Klager, der ere fremkomne med Hensyn til en for liden Udbredelse af Stiftstidenderne, er det uretfærdigt ikke paa en eller anden Maade at imødekomme og opfylde de Krav, som reises; om at faae en bedre Besjendtgjørelsesmaade i disse Egne. Naar det i de Meddelelser, som vi have modtaget fra den høitærede Indenrigsminister, er oplyst, at der i Ringkjøbing Amt i et vist Kvartal, som er nævnt, kun findes et eneste Exemplar af Stiftstidenden, forekommer det mig, at man maa finde det billigt, at der bliver truffet nogen Foranstaltning i saa Henseende. Jeg skal for Dvrigt ved denne Leilighed ikke undlade at bemærke, at der er noget Underligt i, at ikke i engang de forskjellige Retsbetjente og andre Embeds- og Bestillingsmænd f. Ex. Amtsforvalterne, paa en Maade ere forpligtede til at holde det officielle Blad; Udgiften derved vilde dog virkelig ikke være saa betydelig, at det kunde blive noget svært Afbræk for dem; og skulde de trænge til at faae de 4 Rd. aarlig, som det koster, i Tillæg til deres Kontorholdsogdigjørelse, vilde dette da i alt Fald heller ikke være uoverkommeligt for Statskassen. Man kunde for Resten ogsaa gaa en anden Vej, den nemlig, at paalægge de vedkommende Bladudgivere at levere et Friexemplar netop til dem, der ere satte til at vaage over, at Borgernes Interesse ikke skades derved, at et eller andet Blad ikke fyldestjorde Betingelser, som man maa fordre opfyldte, for at det kan vinde en saadan Udbredelse i